

ଝିସଭାଜନ

ଦୁର୍ଗାଦାସ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

କରେକଦିନ ଆଗେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଏକଟା କାଜ ପେଯେଛେ । କୋନଓ ସରକାରି କିଂବା ନାମୀ ସଂସ୍ଥାର ଅଫିସେର କାଜ ନୟ-- ଖୁବହି ଛୋଟଖାଟୋ ଏକଟା ପ୍ରାଇଭେଟ ଫାର୍ମେର କାଜ । ମାଲିକେର ଇଚ୍ଛା - ଅନିଚ୍ଛାର ଉପର ଏଚାକରିର ମେଯାଦ ନିର୍ଭର କରେ । ସେକାରଣେ ପ୍ରଶାନ୍ତକେ ସବସମୟ ମାଲିକକେ ଖୁଶି ରାଖିତେ ହେଁ । ତିନି ଯା ବଲେନ, ପ୍ରଶାନ୍ତ ତାଇ ଶୋନେ ଏବଂ କରେ । କାଜେର ବାଁଧାଧରା କୋନଓ ସମୟ ନେଇ -- ସକାଳ ଆଟଟା ଥେକେ ରାତ ଦଶଟାଓ ହତେ ପାରେ । ଅଯାତ ବେଶ ପରିଶ୍ରମ କରେବେ ପ୍ରଶାନ୍ତର ମନେ କୋନଓ ଦୁଃଖ ନେଇ -- ମାଲିକ ହିସେବେ ଶୈଳେନ ବାବୁ ଖୁବ ଭାଲୋ -- ପରିଶ୍ରମ ବିଫଳେ ଯାଯ ନା ତିନି ପୁଷ୍ଟିଯେ ଦେନ ।

ବ୍ରମଶ ଶୈଳେନବାବୁର ଝିସ ଅର୍ଜନ କରେ ମେ ଏବଂ ରବିବାରେ ତାକେ ନାନା କାଜ କରିବାରେ ହେଁ । ଏଭାବେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ମେ ଏଥିନ ଶୈଳେନବାବୁର ବାଡ଼ିର ଏକଜନ ଏବଂ ଶୈଳେନବାବୁର ଦ୍ଵୀପ ପ୍ରଶାନ୍ତକେ ଖୁବ ଭାଲୋବାସେନ ।

ଗତ ଶନିବାର ଶୈଳେନବାବୁ ବଲଲେନ--- “ପ୍ରଶାନ୍ତ, ରବିବାର ଏସୋ, ଆମରା ସକଳେ ସିନ୍ମେମା ଯାବୋ ।” ପ୍ରଶାନ୍ତ ବଲଲ -- “ଅବଶ୍ୟାଇ ଆସବୋ ।”

ଶୈଳେନବାବୁର କଥାଟା ଶୋନାର ପର ଥେକେଇ ପ୍ରଶାନ୍ତର ମନେ ହଚେଛ ମେ ଯେନ ଭୁଲ ଶୁଣେଛେ--- ନିଜେର କାନ୍ଟାକେ ତାର ଝିସ ହଚେଛ ନା । ନାନା ଆ ଉଁକି ଦେଯ -- କିଛୁଠେଇ ଉତ୍ତର ଖୁଁଜେ ପାଯ ନା ମେ -- ବାରବାର ଭାବତେ ଥାକେ ମାଲିକ କେନ ତାକେ ନିଯେ ସିନ୍ମେମା ଯାବେ ? ଆବାର କିଛୁକ୍ଷଣ ମେ ନିଜେର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲେ --- “ମାଲିକ ତାକେ ଖୁବ ଭାଲୋବାସେ--ମେ ତୋ କାଜେ ଫାଁକି ଦେଯ ନା / କିଂବା ଏମନେ ହତେ ପାରେ ମାଲିକ ହ୍ୟାତ ଭେବେଛେ ଛେଲେଟାର ଉପର ଅନେକ ଚାପ ଦେଓୟା ହଚେ, ଯଦି କାଜ ଛେଡେ ପାଲାଯ - ତାର ଥେକେ ଭାଲୋ ଏକଟୁ ଖୋଶାମୋଦ କରୋ -- ପ୍ରଶାନ୍ତକେ ସଙ୍ଗେ ନିଯେ ସିନ୍ମେମା ଚଲୋ” --- ଏହିସବ ନାନା ଭାବନା ପ୍ରଶାନ୍ତର ମନେ ଏକଟା ଖୁଶି ଖୁଶି ଭାବ ଏନେ ଦେଯ -- ସାରାଦିନେରପରିଶ୍ରମେର କ୍ଳାନ୍ତି କୋଥାଯ ହାରିଯେ ଯାଯ ।

ରବିବାର ସକାଳ ଏଗାରୋଟା । ପ୍ରଶାନ୍ତ ସୁନ୍ଦର କରେ ନିଜେକେ ସାଜିଯେଛେ । ସକାଳ - ସକାଳ ଜ୍ଞାନ କରେଛେ - ନତୁନ ପ୍ଯାନ୍ଟଟା ଅଜକେ ପରେଛେ ମେ ବନ୍ଧୁ ଅରିଜିତେର ଚେକ - ଚେକ ଜାମାଟା ପରେଛେ -- ତାରପର ମେ ମାଯେର ସାମନେ ଦାଁଡିଯେ ଜିଙ୍ଗେସ କରଲ --- “କେମନ ଲାଗଛେ ?”

ମା ବଲଲେନ --- “ଦାଗ ମନେ ହଚେଛ, ଠିକ ଯେନ ରାଜାର ଛେଲେ, ତା କଥନ ଫିରବି ?”

ପ୍ରଶାନ୍ତ ବଲଲ--- “ମାଲିକେର ବାଡ଼ିତେ ଥାବୋ, ଆବାର ଏକସଙ୍ଗେ ସିନ୍ମେମା ଯାବୋ, କୋନ ଛବି, କୋନ ହଲ କିଛୁଇ ଜାନି ନା । ଅପାତଦେରି ହତେ ପାରେ ।”

ସାଡେ ବାରୋଟାଯ ମେ ଶୈଳେନବାବୁର ବାଡ଼ି ପୌଛେ ଗେଛେ । ବାଡ଼ିର କାଁଟାଯ ଏକଟା, ଏଥିନ ଖାବାର ଟେବିଲେ ତିନିଜନ ମେ -ପ୍ରଶାନ୍ତ, ଶୈଳେନବାବୁ ଏବଂ ତାର ଦ୍ଵୀପ ଅନୁରାଧା । ଖାଓୟାଦାଓୟା ଶେସ ହୁଏଇର ପର ପ୍ରଶାନ୍ତ ବାରାନ୍ଦାର ସୋଫାଯ ମେ ଭାବରେ ଘଟନା କୋନ ଦିକେ ଏଗୋଚେ । ଏଥିନେ ପରିଷ୍କାର କିଛୁ ଠିକଠାକ ଚଲଛେ -- କୋଥାଓ କୋନଓ ଅଷ୍ଟନ ନେଇ ।

ଦୁ'ଟୋର ସମୟ ଗ୍ୟାରେଜ ଥେକେ ଗାଡ଼ି ବେର ହଲ । ଆଜକେ ଶୈଳେନବାବୁ ନିଜେ ଡ୍ରାଇଭ କରବେନ --- ସାଧାରଣତ ରବିବାର ତିନି ଚାଲନ । ଡ୍ରାଇଭରେ ଆସନେ ଶୈଳେନବାବୁ ପାଶେ ଦ୍ଵୀପ ଅନୁରାଧା-- ପେଛନେର ସିଟେ ମେ ଆହେ ପ୍ରଶାନ୍ତ । ଅନେକକ୍ଷଣ ଥେକେ ତାର ଜାନାର ଇଚ୍ଛେ ମେ କୋଥାଯ ଯାଚେ । ବିଶାଳ ବାଁଧେର ଛୋଟ ଫାଟଲେର ମତ ଇଚ୍ଛେଟା ବ୍ରମଶ ବଡ଼ ହଚେ । ମେ ସରାମରି ଶୈଳେନବାବୁକେ ଜିଙ୍ଗେସା କରଲ --- “ଆମରା କୋନ ସିନ୍ମେମା ହଲେ ଯାବୋ ?” ଶୈଳେନବାବୁ ଗାଡ଼ି ଚାଲାତେ ଚାଲାତେ ବଲଲେନ--“ଏହି ତୋ ଏସେ

গেছি-- নবীনায় যাবো।”

নবীনা হলে একটা ইংরেজি ছবি চলছে-- ‘দি ফ্লাইৎ’। ছবি শু হবে দুপুর তিনটের সময়। গাড়ি জায়গা মতো পার্ক করা হল। সামনের সিট থেকে নামলেন শৈলেনবাবু এবং তাঁর স্ত্রী। পেছনের সিট থেকে নামল প্রশান্ত। হঠাৎ এক অস্তুত ভঙ্গিত ঘুরে দাঁড়ালেন শৈলেনবাবু এবং প্রশান্তকে বললেন--- “তুমি পিছনের সিটে বসে থাক, ভীষণ গাড়ি চুরি হচ্ছে। আমরা সিনেমা দেখে আসছি। তুমি বিস্ত লোক সেজন্যই সঙ্গে আনলাম।”

[Zoom In](#) | [Zoom Out](#) | [Close](#) | [Print](#) | [Home](#)

সৃষ্টিসংহান

Phone: 98302 43310
email: editor@srishtisandhan.com